

סנהדרין עד-ב

עניין: והא אסתר פרהסיא הואי

אבני נזר יו"ד סי' קכט

(ב) והנה יש בזה ג' שיטות. שיטה הא' היא שיטת בעה"מ וז"ל
 דלא גרסינן תהרג ואל תעבור אלא יהרג ואל יעבור
 דאשה קרקע עולם. ועוד דהבעל מחבין להנאת עצמו ואינו
 מחבין להעביר על דת. ובין לאביי בין לרבא תעבור ואל תהרג.
 וס"ל דתרוצי אביי ורבא בא ליישב גמי קושיא דג"ע הוי:

(ג) הן אמת דקשיא לשיטתו א"כ למה לא הקשה הש"ס קושיא
 דג"ע. ולולי דמסתפינא לפלפל בהלכה עפ"י הזהר הוה
 אמינא דמה שלא הקשה הש"ס קושיא דג"ע מיושב בפשיטות לפי
 המבואר בזוה"ק [פ' כי חנא עמ' רעו]. דמעולם לא בא עלי' אחשורש
 ששלחה שידית במקומה. ע"כ פריך הש"ס דמ"מ אסור משום
 צפרהסיא כיון דהעולם לא הי' יודעים מזה ואיכא חילול השם
 והי' לה למסור עצמה משום חילול השם. ומזה הוכיח בעה"מ
 דלמסקנא אפי' בג"ע בקרקע עולם או הנאת עצמו תעבור ואל
 תהרג. דאל"כ אכתי קשה נהי דמהני קרקע עולם והנאת עצמו
 בשאר עבירות צפרהסיא. מ"מ באסתר דהעולם הי' סוברים שהוא
 ג"ע ומחויבת למסור עצמה וכשאינה מוסרת עצמה איכא חילול
 השם. ושוב אפי' בכהאי גוונא מחויבת למסור עצמה. וע"כ דאף
 בג"ע בקרקע עולם או הנאת עצמו יעבור ואל יהרג וליכא חילול
 השם ודוח היטב:

זהר כי תצא דף רעו ע"א

ורבנן מארי מחגי' מטרונתא אתמר בה (תהלים ק) ומלטתו בכל משלה • בחר דאתלבשא ביה
 אסתר שליטת אסתר על אחשורוש ואומתיה ואתמר בהו (אסתר ט) והרוג בשוגאיהם ואי תימא
 דאתיחד עמה אט"ג דהו צביא חרא ח"ו אלא כגוונא דיוסף דאתמר ביה (בראשית לט) ותנח
 בגדו אלה ולבשו אלא בגדו ליטנא דבגדים בגדו והנא סתרא רבבא ובגין דא אסתר ליטנא
 דסתראה (תהלים נב) אתה סתר לי שכינתא אסתירת לה מאחשורוש ויהיב ליה (א) שירה באתרה
 ואתהדרת איהי בדרושיה דמרדכי ומרדכי דהו ידע שמא מפרש ושצעין לשון עבד כל דא בחכמתא
 ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין דאפילו בלא דא אית ליה לב"ג קודם דיתחד עס אחתיה למללא
 עמה בגין דשמא שירה אתחלפא באתתיה ודא באתתא מאילנא דטוב ורע אבל אס' היא משכינתא
 לית לה שני ה"ד (מלאכי ג) אני יי' לא שניתי • אני דא שכינתא ולית לה דחילו מכל סטריין